

ството на Димурие и Келермана. Шилъ е показалъ доста храбрость и доста неустрашимость въ 1809 година, когато е защищаль нѣмските войски; но неговите успѣхи не сж принесле ожидаемите плодове. Неговото задържаванне по брѣговете на Балтийско море не е могло да останови успѣхите на французските войски при долните брѣгове на Дунавътъ. Той би направилъ сто пѣти по-добре, ако би влѣзалъ съ своите чети въ Чехия, ако би нападналъ на французската войска откамъ тилтъ ѝ и ако би ѝ пресѣкалъ сношенията; съ една дума, той би ималъ голѣмъ успѣхъ, ако би завзѣлъ пѣтищата, които водатъ отъ Линцъ въ Браулау и въ Мюнхенъ, и да унищожи сичко, щото са е намирало по тие пѣтища за благосѣстоянието на французската войска. Разбира са, че така, както е работилъ Шилъ, нѣмските чети не сж могле да иматъ никакавъ успѣхъ, т. е. тие чети не сж могле да иматъ никакво значение за главниятъ бой. Говори са, че той са е джржалъ около морските брѣгове